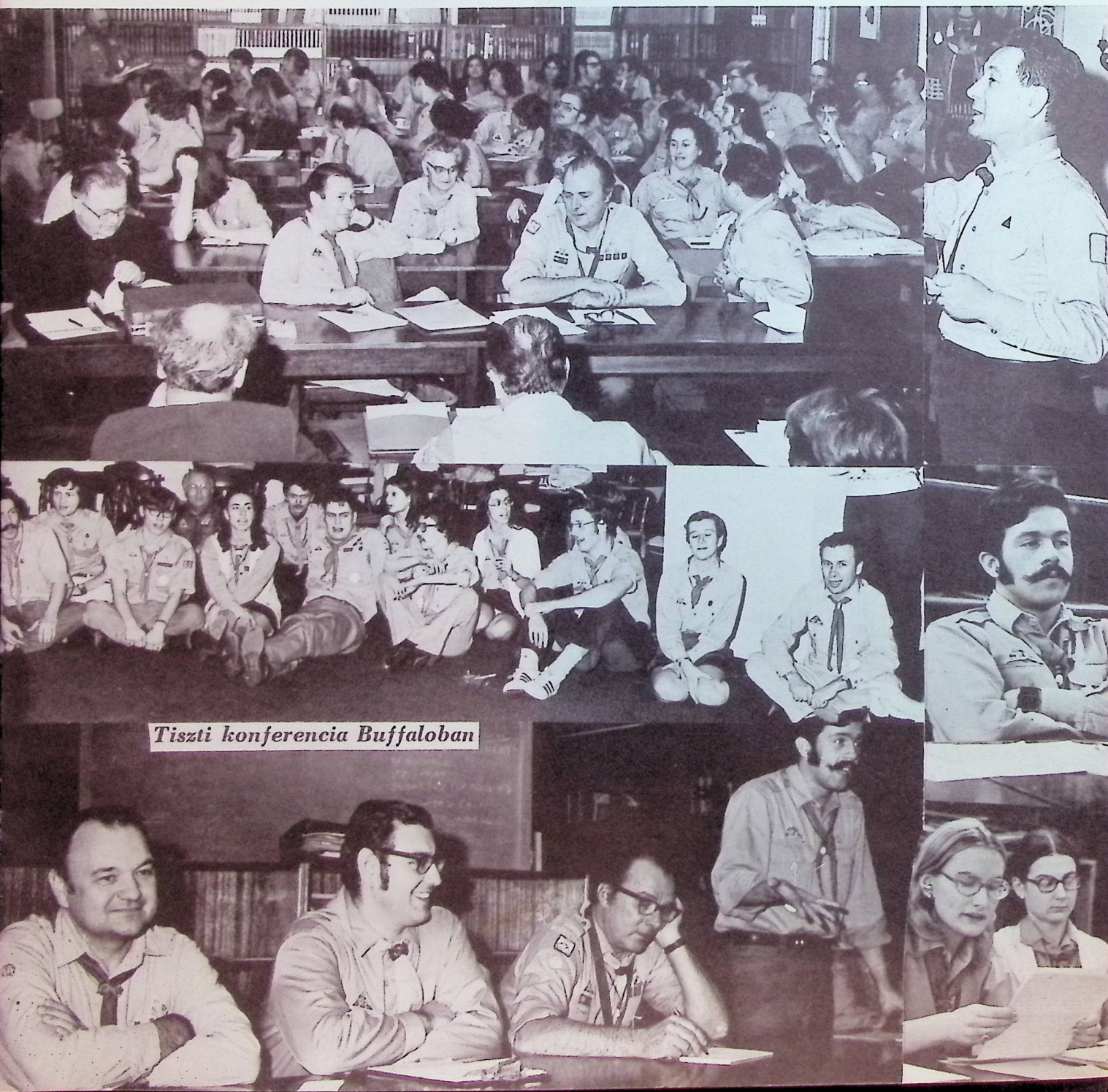

MAGYAR CSERKÉSZ

HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXV. (49.) ÉVFOLYAM

1974. 1-2. SZÁM

A ZRÍNYIEK ÉS A FEHÉR FÜGEFA (Sao Paolo)

Kedves Magyar Cserkész!

Ha ritkán is, jelt adunk magunkról. Ne higgyétek, hogy közben nem csinálunk semmit, — éppen csak nincs időnk a beszámoló megírni. Ezt viszont — nagyon reméljük — közlitek is . . . elvégre fényképekkel bizonyítjuk.

Nehogy azt higgyétek, hogy a Zrínyiek egytől-egyig megőrültek. Illetve (hogy is mondjam?) megőrültek, de az örömtől. Mielőtt a kedves olvasó is megőrülne, tisztázom a helyzetet. Már amennyire lehet! Aki nem tudná (és hányan vannak ilyenek!) mi a Zrínyiek vagyunk, pontosabban a 40. sz. Zrínyi Kata cs.csapat Sao Paoloban. A csapat fele nem Kata, hanem Miklós (Szigetvári Zrínyi Miklós fiúraj), ezért vagyunk, így együtt: Zrínyiek. Sokat mozgó, de írásra, beszámolóra ritkán vetemedő csapat vagyunk, ezért olvastok rólunk oly keveset. De várjatok csak, ezután túleszünk magán Mikes Kelemenre is, nemcsak abban, hogy hallgatjuk tenger mormolását . . . Van nekünk is Erdélyünk!

Persze, még mindig nem értitek! Nem baj. Csak nyugalom, mindjárt világosabb lesz a helyzet (legalább is reméljük). A dolog úgy kezdődött, hogy a legutóbbi szülői megbeszélésen Jancsi bácsi (Bálint János) szerényen felajánlotta: ránduljunk ki gyakran az ő „kis telkére”, helyrajzi megjelölése „Figueira Branca”, vagyis Fehér Fügefa. Ezt azonnal el is fogadtuk, mégpedig lelkesen és közben Jancsi bácsi azt is szelíden felajánlotta — ő közben „felhúz egy kis fészert”, nehogy a kiscserkészek — Uram bocsá! — megázzanak.

Október lett, mire a kirándulás megvalósult, mert augusztusban Szent István bál volt, szeptemberben zuhogott az eső, de aztán mégis elindultunk a „kis fészert” felé. Fehér Fügefa nincs messze, gyorsan odaért az autókarakávn. Örök kár, hogy nem jutott senkinek eszébe a csapat vezetőinek az arcát lefényképezni abban a pillanatban, amikor meglátták „a kis telket és a kis fészert”. Valahogy így bámulhattott az a bizonyos borjú az újkapura. Mi valóságos

kapura bámultunk, kapura, ami ugyan nem fából, hanem vasból készült (nem baj, tartósabb lesz) és rajta a felírás: „Jézus óvjon, Erdély”. A kapun belől pedig cserkészparadicsom. Leírni úgyse tudom, képzeljétek el: minden őrsnek külön kunyhó, ház a kiscserkészeknek, gémeskút, remekül kiépített tábortűzhely . . . És hogy tévedés se essék, Jancsi bácsi meg is mondta: mindez a Zrínyiek otthona!

Két hét alatt minden őrsi kunyhón ott díszelgett a tábla, egy-egy erdélyi névvel: Székelykő, Lippa,

elszállítani . . . Nem is beszélve arról, hogy útközben tüzet is kellett rakniok, — nem volt egyszerű útjuk szegényeknek.

Az első számjáték (háború) is végbement. Természetesen a magyarok nyertek, a törökök kétszer is vesztek. Biztosan azért, mert tudatában voltak, hogy törökök s aztán mi illik és mi nem . . .

Az első tábortűzet Jancsi bácsi gyújtotta meg a tavalyi utolsó csapattábortűz egy széndarabjával és itt is, ott is felhangzott a sok daloló Zrínyi-hang; nótás csapat a miénk! Még sültülni is tudunk (ki

A Zrínyiek a székely kapu előtt, középen Jancsi bácsi és felesége.

Kisküküllő, Vajdahunyad, Retyezát, Csikszereda, Torda, stb. Megszületett az új induló is:

„Vadfügefa fehérét virágozik, Zrínyi csapat alatta tanyázik; Tanyázz, Zrínyi, de tanyázz valahára:

Gyakran jövünk Erdély tanyájára.

Fehér füge ritkán hull a földre, Zrínyi csapat masírozik erre; Masírozzál, Zrínyi cserkészcsapat, de csapat:

Vár rád mindig a Fehér Fügefa.”

Megvolt az első akadályverseny is. Bethlen Gábor íródeákja küldött üzenetet Bethlen Gábor fejedelemnek s az üzenet pontosan meg is érkezett: hat őrs szájából. Közben „szörnyű” dolgok történtek szegény üzenetvivőkkel: be kellett bizonyítaniok, hogy nem törökök, hanem magyarok; furcsa utasításokat kellett végrehajtaniok, pl. egy árokba esett, zokogó kislányt kimenteni és egy ájult, magatehetetlen, súlyosnak mondható vezetőt

ismeri ezt a szót?). A tábortűz legvidámabb száma az Oroszlán őrsé volt: csufondárosan bemutatták a zokogó Iluskát (segítség volt szüksége), gurították Csaba báb ide-oda . . . A legkomolyabb szám pedig az volt, amikor a tábortűz végén, már csak a parázs izzott, Panni bá elmesélte a Hidak Útját és összekapcsolta ezt a mondatát a mi külön Zrínyi-Erdélyünkkel.

Nehéz dolog manapság cserkészvezetőnek lenni, amivel nem mondok se újat, se meglepőt. Minden cserkészvezető tudja. De 22 év majdnem állandó munkája után mondom nektek: érdemes. Érdemes amíg olyan emberek vannak, mint Jancsi bácsi.

Köszönjük! Nemcsak „Erdélyt”, hanem a magyarságba vetett hitet, felénk áradó szeretetedet.

— Panni —

U.i. sültülni = furulyázni, csángó szó.

MIÉRT IMÁDKOZZAK?

Kedves Cserkésztestvérem!

Emlékszel még a gyermekkorod sablonos imáira, vagy a tábori átkedések előtt és után elhadart „szövegelésre”? Kielégítették ezek szíved igényét? Érezted-e hogy ezek által valóban Teremtő és Üdvözítő Isteneddel érintkeztél? Ahogy a tizen-évesek életét figyelem, válaszod, azt hiszem, tagadó. Eppen ezért sok fiatal a gyerekcipővel együtt levetette az imádkozás szokását is.

Ha megkérdzem fiatal ismerőscimet, imádkoznak-e, rendszerint azt válaszolják, hogy gondolkodnak néha Istenre, de az „imádkozásnak” nem érzik szükségét. — Azzal, hogy Istenre gondolsz, még nem imádkozol. Személyi kapcsolatot nem tudsz barátaiddal úgy fönttartani, hogy csak rájuk gondolsz, de sohasem találkozol és beszélsz velük, vagy — ha távol vannak — telefonon vagy levélben érintkezel velük. Rendszerint a barátság romlásának, az elidegenülésnek a jele, ha a személyi kapcsolat ritkul.

Az ima személyes kapcsolat, baráti, bensőséges együttlét Istennel, életed értelmével és céljával. Ha neked nem igényed az ilyen együttlét Istennel, annak jele, hogy számodra Isten nem valóság, akkor sem a „hívőnek” valod magad.

Kérlek, gondold át a „nem imádkozó” ember imáját, talán fölébreszti szívedben az igényt az Istennel való találkozásra:

A „nem imádkozó” imája

„Nem tudok imádkozni, Uram — és nem is igen akarok. Szerintem az ima menekülés a valóság elől. Józan és szigorú a kor, mely ránk nyomja bélyegét, s az ima, úgy tűnik nekem, a fantaszták és álmodozók ügye, a nem életre való menekülés csak az imamorzsolgatásba.

Hát ezért nem akarok imádkozni, Uram. Idővesztésnek érzem, és hogy egészen őszinte legyek: irreális dolgokkal való incselkedő enyelgésnek. Aki biztosan akar állni mindkét lábával a föld talaján, annak a valóságban létező dolgok felé kell fordulnia.

De Te, Uram, azt akarod, hogy ne legyek szűk látókörű. Ne csak a

felületi, az első pillantásra fogható jelenségekre figyeljek. Ha, ugyanis, a világot, az életet alaposabban szemügyre veszem, számomra megmagyarázhatatlan jelenségekbe ütközöm. Hiányérzésem támad. Igaz, csak egy-két órán, de mégis érzem olykor, hogy nem elégít ki a munka, a hivatás, a szabad idő. Még a barátság, s a lelkemet, testemet boldogítóan elárasztó szerelem sem, s a család békessége sem, mert amikor valaki eltávozik szerettem közül, kinzóan faggatni kezdem magam: ugyan mi értelme is volt mindennek? Az életnek és a halálnak.

Látod, Uram, ezek a valóban létezők az emberszív elemei! A maró hiányérzés, a gyötrődés, hogy nem értem az okát a körülöttem s bennem történeteknek, a hirtelen belém-

költöző szomorúság vagy öröm, s főleg az örökös sóvárgás valami ismeretlen után. Ezek a valóban létezők kényszerítenek aztán arra, hogy beszéljek valakinek. De amikor megpróbálok elmondani érzéseimet, csak töredékeket közvetíthetek. A szavak elárulnak, a szívem szemérme megkötöz. Átélem, hogy a valóban létezők kimondhatatlanok. S akkor érzem Tehozzád, Uram. Szükségem van Rád, valakire, aki megért, aki teljességemben felismer. Az egyetlenhez megyek, aki megválthat a kimondhatatlanság kinjától.”

(Willibald Kammermeier:
Manner im Gebet c. imakönyvéből)

Jó imádkozást!
Ádám Atya

Máter Bodolai Margit Mária 60 éves

Mikor Gábor-bá megbízott azzal, hogy a Máter 60 éves születésnapjára a „Magyar Cserkészen” keresztül gratuláljak, először elcsodálkoztam; 60 év, hiszen csak nem régen volt hogy oly fiatalos lendülettel, annyi energiával, kitartással, kemény kiállással és anyáskodó szeretettel fellobbantotta bennünk a cserkészet lángját. Aztán átlapoztam csapatunk 10 éves jubileumi füzetét (ma már a 20-ikhoz közelünk) és az Intézet 20 éves beszámolóját, és arra gondoltam, hogy talán 100 év sem lenne sok arra a temérdek élményre, értékre, szellemi és erkölcsi tanításra, amit ő nekünk adott. Elsősorban a Platanosi Magyar Intézeten keresztül, melyet a semmiből indított Máter Komássa Rafaela és Máter Tóth Erzsébet, és ami ma, 25 év után, egy hatalmas vállalkozássá nőtte ki magát. Az évek folyamán nemcsak a helybeli elemi és középiskolai oktatást vállalta 800 argentin diák részére, de a magyar közösséget is önzetlenül szolgálta mindvégig; hétvégi magyar óvodák, iskolák és érettségi tanfolyamok; az internátusban ösztöndíjas magyar gyerekek; nyaraltatások; cserkész táborok; hogy is volt?

1955-ben, alig 20 lány, egy fa alatt, közepén a Máter. Azt sem tudtuk, mi fán terem a cserkészet, hiszen ez csak fiuknak való! aztán csak elmentünk táborozni. Még hozzá Uruguayba. Volt ott nagy csodálkozás! tanulás, nótázás, kiadott sátor, vidámság; ötletek ezrével; életreszóló barátságok kez-

Máter Bodolai Margit Mária egyik növendékével, Bodnár Emőkével, — most Hamza Istvánné.

dete, gerinces magatartás magvai, tábornúi komoly és mégis könnyed, közvetlen beszélgetések során. S mind e mögött a Máter lelke, szerető gyengéd szíve, okos tiszta agya és mindenkorai készsége a gyors, cinkos kacagásra.

Sűrű iramban követték egymást: a cserkészruhák varrása, táborok,

karácsonyi vásárok, cserkészbálok, díszmagyar készítése, regőscsapat megszervezése, népviseletek, regősnapok, ÖV-táborok, majd VK-táborok: gyorsan és nagyon biztosan növekedett a csapat és bővült a tevékenységi kör.

Különleges tehetséggel Máter Bodolai szinte kezdettől fiatal vezetőket állított a csapat élére. Igen jól megválogatta, kik alkalmasak erre. Táplálta bennük a lelkesedést. Így ki-ki a munkáját boldogan és fáradtságot nem sajnálva tökéletesen végezte. Ma már az alapítótárok gyermekei teszik ki a buenos airesi magyar leánycsapatok 200-as létszámát.

Drága Máter, reméljük jó egészségben élvezi Európában San Sebastian csodás öblét és új munkakörét, amibe feljebbvalói akaratóból elsodorta tőlünk a Sors. Szám-talan magyar gyerek szeretettel és hálával gondol ma a buenos airesi magyar Máterekre és kéri ma, Máter Bodolai 60-ik születésnapjára az Uristen áldását, erőt, egészséget áldozatos és áldásos munkájához.

Fóthyné dr. Balogh Kováts Judit

Ridi emlékkönyvéből: Torday Kornél (Köln) a fillmorei tisztutáborban.

EURÓPAI NAGYTÁBOR

A Magyar Cserkész Szövetség európai kerülete
augusztus 1. és 12. között rendezi
PETŐFI SANDOR NAGY-
TÁBOR-át

Kastl bei Amberg közelében, a magyar gimnáziumhoz közeli erdőkben.

A nagytáboron résztvesznek a fiú- és leány-cserkészcsapatok tagjain kívül a szórvány-cserkészeink

EMLÉKEZÉS DR. PAPP ANTALRA

Múlt év november 8-án volt dr. Papp Antal, a valamikori országos cserkészelnök, halálának 25-ik évfordulója. Szeretnék néhány sort írni kisgyerekkori emlékeimből a cserkészek szeretett „Anti bácsi”-járól, az én nagyapámról.

Kicsi koromban sokszor voltunk nagyszüleiméknél Budapesten az Orlay utcában, főleg vasárnaponként. Akkor a nagy családi ebéd után (ebéd alatt nagyanyám mellett ültem) nagyapóval ketten elvonultunk délutáni „szunyókálásra.” Hogy szívesebben menjek én is, ő mindig előhuzta mellényzsebéből a kis ezüst szelencéjét, és pici, hosszúkas prominclival kínálta meg. (Ezt a szelencét őrzöm, mint egyetlen emléket.)

Máskor szabad volt a szobájában nagy puff-párnán ülni. De csak csendben, hogy ne zavarjam nagyapót, mert fontos munkája volt. Bámultam az üvegszekrényben a különböző vadászfegyvereket és a cserkész-emlék-gyűjteményt, aminek minden darabját magyar vagy külföldi cserkésztől kapta ajándékba (köztük volt az „Ezüst farkas” is, amivel Baden Powell tüntette ki). Nagyapó, dolga végeztével, oda hívott magához és megcsókolt (mint egyetlen leányunoka, kedvence voltam). Egyik ilyen alkalommal történt, hogy mikor megcsókolt, elhúztam magam tőle: „Nagyapó szúr!” Jót nevetett ezen de tényleg szúrós volt a szakálla.

Vége lett ezeknek a szép időeknek, jött a menekülés és a rákövetkező zavaros idő. Még levélbeli kapcsolat se volt Magyarországgal, majdnem két évig. Bizony elhomályosodott nagyapó emléke, bár szüleim rendszeresen leültettek levelet írni a nagyszülőknek. Ebből az időből származik két levél, amit nagyapó nekem írt: legalább úgy hiányzottunk mi neki, mint ő nekünk.

Később küldött nekünk csomagot Németországba, többek között egy akkoriban megjelent új meséskönyvet, az „Ötkenyeres Trézsi”-t. Egy másik csomagban vastagabb könyvet küldött, amiről kisült, hogy a belsejében fél kilo szalonna — micsoda kincs! — rejtőzött.

Essenben kezdtem a gimnáziumot, és a német tanár az a feladatot adta: írjunk verset. Egy szép nagy engem is megszállt az ihlet, és megszületett első versem: „Das Lesen bei dem Essen.” Ez a remekmű eljutott nagyapóhoz Budapestre, és postafordultával megjött a vers magyar fordítása. Melyik költő mondhatja el magáról, hogy rögtön az első versét már lefordították?

1948 késő őszen, nagyban készültem a nagyszabású essen Szt. Márton felvonulásra, amin akkoriban minden gyerek részt vett, lampionnal. Apa is tervezett nekem egy lampiont amit ki kellett festeni és kartonból kivágni. Az előkészületek közepette futott be a sürgöny: nagyapó meghalt.

Nemcsak a nemzetközileg ismert és kedvelt cserkészelnök, nemcsak a volt pénzügyi államtitkár, de az én nagyapám halt meg. Emlékét kegyelettel őrzöm.

Papp Erika

is.

A nagytábor keretében lesz őrsvetőképző és kiscserkész őrsvetőképző tábor is.

A kiscserkészek (6–10 évesek) idei nyári tanyázása augusztus 3. és 17. közt Bärnhofban, Kastl bei Amberg közelében lesz.

DÉL-AMERIKA

(Buenos Aires)

DECEMBERI TEVÉKENYSÉGÜNK:

A 45. sz. Margit Kiráyleány Icses újoncai letették a fogadalmat, két-napos tábor keretében, Plátanoson.

A Zrínyi Kör évzáró ünnepélyén változatos szép programmal leptük meg a több mint száz jelenlévő szülőt. A legkisebbek egy népmesét adtak elő; a második csoport felolvasással remekelt, pedig még a 8-ik évüket se töltötték be. Utána szavalatok és szindarabok következtek. Majd a legnagyobbak szavaló kórus-sal és a Rákóczi induló éneklésével lepték meg a közönséget. Ezt követte a fúvulázók fellépése. Majd pedig a 12-14 évesek sajátkezűleg varrott kalocsai népviseletben népitáncokat mutattak be. Hálával gondolhatunk Józsi, Letti, Kati néni, Cala, Jani, Jutka, Márti, Péter Lici és Laci odaadó munkájára.

A 12. sz. és 39. sz. cscok kiscserkészei a pilari Santa Rita és achilaverti Magyar Öregotthont látogatták meg. Az ottani magyaroknak betlehemezéssel és szavalatokkal szereztek szép emléket.

A Zrínyi Kör hagyományos karácsonyi ünnepén a Kinizsi Pál és a Magyarok Nagyszonya csapatok cserkészei vettek részt. Ezt az ünnepet egész napos kirándulással ködtették össze, a nagy meleg dacára nemcsak fürdésre, hanem még cserkészjátékokra és stafétafutásra is akadt alkalom. Alkonyatkor pedig szebbnél-szebb karácsonyi énekek voltak. Az anygalkák alig győzték szétosztani a sok ajándékot.

Az Árpádházi Szent László és Szent Piroska csapatok évzáró ünnepük ke-retein belül emlékeztek meg Meg-váltónk születéséről. Az ajándék szétosztás után az összegyűlt szülők vetített képes beszámolót hallhattak az évi munkáról. Ezt követte a téli regőstábor felejthetetlen szép nap-jairól készült rövid, de nagyon szép filmbemutató, zenei aláfestéssel. Végül pedig a szentiváni szürlőz mellett a lányok betlehemes játékot mutattak be.

Januárban cserkészeink a követke-ző táborokon vettek részt:

Az Árpádházi Szent László és Szent Piroska kiscserkészei Gowlandban tanyáztak. A táborparancsnok Vass Matyi és Göndör Éva volt.

A Kinizsi Pál és a Magyarok Nagy-asszonya kis és nagy cserkészei Bariloche gyönyörű környékén táboroztak. A két napos vonat utat együtt tették meg oda és vissza is. Barilocheban a fiúk a Lago Masecardi közelében ütötték fel táborukat, míg a lányok a Peninsula San Pedro-n táboroztak. Táborparancsnokok: Be-nedek László és Lomniczy Józsefné. Létszám: fiuknál 30, lányoknál 50.

Az Árpádházi Szent László cscs. Palmar de Colón (Entre Rios tartományában) táborozott. Táborpa-rancsnok: Vass Dénes. Létszám 24.

Az Árpádházi Szent Piroska leány-cserkész csapat Gualaguaychú kör-nyékén (Entre Rios tartományában) táborozott. Tpk. Graul Beatrix, he-lyettese pedig Vass Dénesné. Létszám 25.

Cserkészvezetők konferenciája Bonnban

Bonnban, a nyugat-német fővárosban nem kevesebb, mint 110 cser-készvezető jött össze, hogy megbeszéljék bajaikat és örömeiket, valamen-nyüik szívügyét, a cserkészmunkát. A konferenciát Kölley György, az európai kerület parancsnoka hívta össze. Igazi nemzetközi találkozó volt. A szélrózsa minden irányából jöttek a cserkészek Bonnba, országhatáro-ron át, a Haus Venusberg-be, a konferencia színhelyére.

Elsőnek ki futhatott be más, mint Gyurka bá! Nagyon előkelően ér-kezett, mert az ausztráliai küldött, Bakács Gyurka hozta magával Mün-chenből, kocsival. Csak Kiss Miska bá előzte meg meg Linzből, aki már délelőtt megjött. Aztán Párizs, Stockholm, Graz, Stuttgart, Zürich, Brüss-zel, Ravensburg, Frankfurt és Heidelberg cserkészvezetői szinte egy-szerre jöttek. Persze, mindegyiket nagy üdvözlőfogadás fogadta. A párizsiakat maga Némethy Gyurka bá, a Cserkészszövetség elnöke hozta, míg a

stockholmiakat Marx-Raács Tibor bá. Már jó későre járt az idő, mikor megérkezett a holland küldöttség – Laci bá, Karesi bá, – és aztán meg-jöttek a bécsiek is! Az idén Bécsen népes gárda képviselte, a Testvér ki-tett magáért! Hangzott is az üdvözlőlet innen is, onnan is: „Halló, Puma”, „szervusz Andy!”, „Hát te is itt vagy Magdi?” Aztán késő éjszaka meg-jött a kastli gimnázium csapatainak hada és a müncheniek Ford-busza is bedöcögött. Vacsora után vidám ismerkedés, majd program-megbeszé-lésk övetkezett. És ekkor jött a meglepetés! Ahogy nagyban tanakodunk, – egyszer csak szélesre tárul a tanácsterem ajtaja és ki lép be más, mint Bodnár Gábor bá! Nagy üdvözlőfogadás közepette vették körül a többiek. Gábor bát Forgách Péterné Papp Klári és Dobos Vili bá kísérté. A frank-furti repülőtérről érkeztek hozzánk. Ez biz’ nagy öröm volt!

Későre járt az idő, mikor végre nyugvóra tért a társaság.

Ugy hajnali három óra volt már, mikor éppen Gyurka bá, Péter bá és Kornél bá, meg a graziak a tanácstermet díszítették, mikor csöngetnek a nagykapun s megérkeznek a zürichi róverek! Aztán már csak 4 óra felé, Gyurka bá talált meg még egy jó „hollandust”, aki autójában haj-totta álmra fejét, azt gondolván, hogy a házban már mindenki alszik. Alig akarta elhinni, hogy van még hely neki is.

Reggel „hajnali” 7-kor harsányan hangzott fel az ébresztő. És cso-dák csodája, a reggelinél már kereken 100 ember azaz vezető ült asztal-hoz.

Az ünnepélyes megnyitás 9-kor volt. Erre már a kanadai küldött, Gläser Jánosné Heidi is megérkezett. Gyurka bá Némethy Gyurka bát

kérte fel az ünnepélyes megnyitásra, utána Gábor bá szólt az egybegyűtekhez, majd elkezdődtek az előadások. Tóth Angelika cst. a magyar iskola és cserkészlet viszonyáról, Nickl Karcsi bá a fegyelemlről tartott előadást.

Délután Dévény atyáé volt a szó. A cserkészlet és a vallás témáját ügyesen elemezve sok derűs percet szerzett a hallgatóknak vidám példáival, történeteivel. Aztán hát, mint mindig, megszólalt a GH! Pénz, pénz és pénz kell, mondogatta Egon bá. Nem valami hálás szerepét azonban mindenki megértette, — sajnos pénz nélkül, még a cserkészmunka sem megy. Fizettek is a tagok az esti szünetben.

Gémes Réka cst. előadása hangzott el az új kiscserkész-munkáról. Vacsora után filmvetítés volt: a nyári Gödöllő-nagytábor és a jakabfalvi téli tábor színes filmjeit néztük meg. Mindenki megcsodálhatta rajta önmagát. És aztán? Népi tánc, népi játék, Gábor bá és Kornél bá vidám monológiájával fűszerezve, majd — farsang lévén — még egy kicsit táncra is perdült a nép.

Vasárnap reggel nem volt könnyű felkelni. De felkeltünk! A szép kis kápolnában tartottuk meg az istentiszteletet. Evangélium után Kardos Pista bá beszélt kedvesen a vezetőkhez.

Utána két részre oszlott a társaság. A csapatparancsnokok külön tanácssterembe vonultak, ahol az évi munkatervet, táborokat beszélték meg, míg a többiek Klement Kornél bá előadását hallgatták meg a csapat évi munkatervéről és Grynaeus Péterét szoba-cserkészlet — kiránduló-cserkészlet címmel. Sok felszólalás, vita egészítette ki mindkét előadást. Közben aztán a parancsnoki értekezlet is véget ért, és a közös befejezést már az egész konferencia 110 tagja együtt tartotta meg. Bodnár Gábor bá szavai után, Némethy Gyurka bá szólt a konferencia tagjaihoz, majd Kölley Gyurka bá emlékezett meg Mindszenty József bíboros úrról, akinek elküldtük díszes, ünnepélyes-köszöntő, hűségünket kifejező levelünket.

Természetesen a konferencia végén a búcsúzásnál már megint a következő eseményt emlegették: viszontlátásra a nyári Petőfi-nagytáborban!

Aztán búgni kezdtek a kocsik és elindult a társaság, ki erre, ki arra, a szélrózsza minden irányába, hogy elvigyék a nyári tábor, az új programok hírét: hogyan él és dolgozik Európában a magyar cserkészlet!

Tamáska

Fiatalkeresztvezetőink . . .

SZABÓ ÖDÖN

1961 és 67 közt a 9. sz. Teleki Pál csapat tagja, egyben az iskolai diákújság, a „Koldusdiák” szerkesztője (Burg Kastl).

Rendszeresen résztvevett az európai cserkészmozgalomban, táborokban.

1969-ben segédtsízt lett; 1972-ben az őrvezetőképző Vk parancsnoka volt. 1973-ban több európai cserkészvezetővel együtt Amerikába látogatott és Fillmoreban elvégezte a tiszti tábor.

1970 óta az európai kerület parancsnokhelyettese. Az intézőbizottság tagja.

A burg kastl-i magyar gimnáziumban szerzett érettségi után a bázeli (Svájc) egyetem jogi karán végzett tanulmányokat és szerzett oklevelet, 1971 decemberében. 1972 óta jelentős nemzetközi biztosító társaság csoportvezető jogásza. 1971-ben megnősült (cserkészházasság) és 1972 óta családapa.

EURÓPAI SZEMLE

Kölley György kerületi parancsnok végiglátogatta az európai cserkészcsapatok jórészét; a nyári tennivalókat is megbeszélte a vezetőkkel.

Belgiumban, Ligeében és a werisi erdei szálláson tárgyalt az amerikai-kanadai- ausztráliai vendégvezetők számára rendezendő nagy nyári körút részleteiről, pontos terveiről. Az idén a vendégvezetők útja: Belgium, Franciaország, Spanyolország, Schweiz lesz.

A brüsszeli csapatot is meglátogatta, a szülőknél és cserkészeknek színes filmelőadást tartott és beszámolt a cserkészmunkáról. Az új brüsszeli csapat vezetőivel is tanácskozott. Az új csapat vezetői, Domby János atya és Varga József parancsnok, szép munkát végeztek. Most igyekeztek megvalósítani álmukat, a kis

magyar iskolát a kiscserkészeknek és cserkészjelölteknek.

Kölnben nagy örömmel várták Gyurkabát. A cserkészvezetőkkel Keleman Pólibánál tárgyalt, majd utána együtt a Magyar Házba vonultak vetítésre és előadásra. A kölni leánycsapat uzsonnán látta Gyurkabát vendégül.

A frankfurti csapattal is találkozott Gyurkabá. Ambrus Szaniszló atya remek ebédje után találkozott a vezetőkkel, majd a lelkes cserkészszülőkkel és a csapattagokkal... A frankfurtiak nagy örömmel nézték végig a szép, tábori filmeket és hallgatták meg az előadást.

A heidelbergi szórvány-örshöz is eljutottak a vendégek. Imrey Gyurka, a lelkes heidelbergi cserkészvezető fogadta őket. Este Dunai Ferenc orvosprofesszornál gyűltek össze a heidelbergi cserkészszülők filmvetítésre, megbeszélésre. A heidelbergi szülők nagy lelkesedéssel karolják fel a magyar cserkészmunkát.

Zürichben is járt Gyurkabá. Itt Golarits Gyöngyi leánycsapat parancsnokkal tárgyalt, majd a vezetőkkel közös ebédén vett részt, majd dr. Gyarmati László cserkésztszítet látogatta meg, aki a zürichi kanton kiképzési vezetője a schweizi cserkészszövetség-nél. Ezután meglátogatta a zürichi ortopéd klinikán fekvő beteg magyar kislányt, Gorondy-Novák Juditot, aki súlyos gerincműtéten esett keresztül.

Baselben, Szabó Ödön h.kerületi parancsnokkal tárgyalta meg Gyurkabá az elkövetkezendő nyári nagytábor programját és az őrsvetőképző tábor előkészítését.

Münchenbe érte a jó hír: a délafrikai, johannesburgi magyar egyesület elnöke az új magyar lelkész segítségével, — magyar cserkészcsapatot szeretne alapítani! A kezdésnél már 25-en voltak

Lapzártakor: az augsburgi magyar lelkész kért csapatindítási engedélyt! Hurrá!

Az üv. elnök „kalandjai” Luxemburg és Bécs között

Felhívtam Gábor bát.

— A beszámolókból értesülök, hogy Európában jártál, minden külön értesítés nélkül.

— Ha csak lehet, kerülöm a külön értesítést. Elkísért erre az útra két cserkésztszít: Forgáchné Papp Klári és Dobos Vilmos. Vargabetűvel jutottunk Bonnba.

— ?

— Luxemburg helyett Brüsszelben szállt le a gép, de nem sajnálunk: vonattal igen szép utunk volt. Kölnben véletlenül Angelika nővérbe, a frankfurti csapatparancsnokba botlottunk, őt aztán kénytelenek voltunk „elrabolni”.

— Vigyázz mit beszélsz, tudod mi jár ezért!

— Jójó, csak úgy macskaköröm közt értem. Innét már négyesben utaztunk tovább, nem akartam, hogy Angelika hamarabb jusson Bonnba, és hírt adjon érkezésünkről... A bonni Venusberg előkelő negyed, ott volt a konferencia színhelye, a szoba-tábortűzre toppantunk be. Az ajtó előtt megálltunk és énekeltük: „Ugy tetszik, hogy jó helyen járunk itt...”. Rögtön megismerték a hangunkat.

— Nem csodálom. Aligha gondolhatták volna, hogy a kölni operaház tagjai állnak az ajtó előtt.

— Nagy öröm volt a konferencia. Nyugat-Európából 18 csapat képviseltette magát, összesen 110-en voltunk, sok volt köztük a fiatal. Jó előadások hangzottak el, és ezeket értelmes hozzászólások követték.

— Csak Bonnban jártál?

— Nem. Szeretném megemlíteni, hogy Kölnben „beugrottunk” az ottani farsangba, ami nagyon színes világ. Egész Köln maskarában volt, kezdve a rendőröktől a vámtisztviselőig, vagy a repülőtéri alkalmazottakig. Megtanultuk a karneváli köszöntőt is, így hangzik: „Kölle alaafi” Balkézze! tisztelegnek, annak jeleként, hogy most bolond világ van.

— Itt a vége?

— Nem ezzel fejeztük be, utaztunk tovább Bécsbe, ahol az ottani csapat várt Padányi Erzsébet cspk.-kal, és mert rövid volt az idő, rögtön a „lényegre” tértünk: kivettek Grinzingbe, Heuriger-ben kellemes estét töltöttünk, és közben megbeszéltük a problémákat is. Másnap Mindszenty József bíboros úrnál tisztelegtünk, átadtuk a Cserkész Szövetség okmányát: változatlan szeretetünkről biztosítottuk.

— A bíborosnak jól esett a ragaszkodás?

(Folyt. a 8. oldal 2. hasábján.)

Tanügyi konferencia Buffalóban

A Szövetség gondozásában működő iskolák vezetői, azok tanárai, tanítói, valamint az Egyesült Államokban és Kanadában levő magyar iskolák gyakorló pedagógusai részvételével kétnapos tanügyi konferencia volt Buffalóban (N.Y.) — ezt dr. Forgách Péterné, a cserkésziskolák tanfelügyelője hívta össze és rendezte meg.

Április 27-én a bevezető előadást dr. Ádám János, SJ tartotta, a különböző tanmeneteket ismertették: Pigniczky Lászlóné (Philadelphia), Solymosi Aladárné (Cleveland), Szabó Gyula (Torontó). Az óvodai oktatásról Lukács Éva (New Brunswick, N.J.), az ábécé-oktatás kérdéseiről Schröder Ilona a (Chicago), az alsófokú oktatásról Mór Andrásné (New Brunswick, N.J.) és a középfokú oktatásról Bocsay Zoltán (Cleveland) tartott előadást. Vitavezetők voltak: Mersich Imréné (New York), Tóth-Solymosi Zoltánné (New York), Sándor András (Somerset, N.J.) és Thurmer Klára (Cleveland).

Másnap Bodnár Gábor üv. elnök adott átfogó képet a magyar iskolákról, dr. Papp Gábor, a clevelandi magyar iskola igazgatója pedig a külföldi magyar iskolák szövetségének lehetőségeit fejtegette. A tanügyi konferencián dr. Forgách Péter elnököt.

A legújabb magyar tankönyv nemrégiben jelent meg a kanadai Torontóban, „Kis Magyarok Első Könyve” címmel, — a torontói iskolaszék és a MCsSz közösen adta ki. A könyv szép, több színű nyomásban készült. Ez a könyv az első a tervbevett nyolc kötet közül.

A könyvek szerkesztése meglehetősen nehéz, mert különleges külföldi igények szerint kell feldolgozni az anyagot. Tekintetbe véve azt is, hogy sok magyar gyermek nem jut el — távolságok, vagy más akadályok miatt — a hétfői iskolákba. A tankönyvek alkalmasak lesznek arra, hogy a gyermek szülői segítségével is megtanulhassa az anyagot.

— Igen, és ebben a vonatkozásban nem vagyunk egyedül. Az egész szabad világ magyarsága kifejezte iránta a hűséget. Csak egy példát: Bécsben a Szent István bált meghirdették és közvetlenül előtte érkezett a hír Rómából, miszerint a bíboros többé nem Esztergom érseke, a rendezőség már nem tudta lemondani a bált, tehát megtörtént. De utána a bál teljes közönsége a Pázmáneumba vonult és tisztelgett a magyar egyházfejedelem előtt. . . A bíboros különben sok szeretettel érdeklődött a cserkészmunka és a magyar iskolák iránt.

— Ez a bécsi tartózkodás vége.

— Igen, de mivel Klári még nem látta Magyarországot, a bécsi cserkészek elvitték a határra, aztán megnéztük Bécs nevezetességeit, köztük a dómot és máris rohantunk München felé, de Kölley Gyurka nem volt otthon. . .

— Csapatokat látogatott.

— Benéztünk Burg Kastleba, a magyar gimnáziumba. Radich János igazgató és Harangozó Ferenc, a németországi iskolabizottság el-

nőke megmutatta nekünk az iskolát, a most befejezett leányinternátust; az új falak tele vannak szép magyar motívumokkal. Nagyszerű magyar leányotthon!

— És az ottani csapat?

— Erről Kardos István ref. lelkész számolt be. Szép, érdekes a munka

ott minden vonatkozásban. Csak egyet: diákok a presbitérium tagjai, a tanárok csak megfigyelők.

– Aztán rohanás haza?

– De milyen! Mint tudod, rögtön indulnom kellett Torontóba, Kanadába. Nürnbergben torlódás volt, már-már lemondunk arról, hogy elérjük a gépet. Valahogy mégis elkaptuk, de csak Frankfurtig válthattuk meg a jegyet. Ott aztán csak éppen annyi időnk maradt, hogy valahogy megválthattuk a jegyet Luxemburgba, ahol a New York felé induló gépet kellett elérnünk. Luxemburgban meglepetés: 36 órával előbb kell jelezni, ha valaki fel akar szállni a New York felé induló gépre. Aki nem teszi ezt – és mi nem tettük – egyszerű „stand-by”. Felszáll, ha lesz hely! Végre aztán mégis felvettek, de csomag nélkül! Aztán azt is sikerült elintézni, tehát minden jóra fordult. Néha csak percek és métereken múlt minden. Amolyan versenyfutás volt.

STUTTGARTI VADÁSZAT — FÉNYKÉPEZŐGÉPPEL

Tíz fokos hideg volt, magyar mise után táncpróbát tartottunk — karácsonyra készültünk —, utána kimentünk a nagy parkba, mert a vezetőnk úgy döntött: fénykép vadászatot rendezünk.

Először sokáig sétáltunk, valami jó motívumot kerestünk. Akkor Nóra néni kiosztott három fényképezőgépet és azt mondta, hogy mindenki csináljon három felvételt állatokról, és csak utána mehetünk vissza. Nem sajnáltuk, hogy várakozni kellett, míg sorra jutottunk, mert közben hógolyóztunk. Amikor mindenki kész volt a vadászattal, aminek ártatlan verebek, rigók, galambok, sétáló kis és nagy kutyák, a befagyott tó közepére szorult hatytyúk lettek „áldozatai”, visszamentünk a Marienheimba. Ott játszottunk, megegyeszer végig gyakoroltuk a táncot, beszélgettünk a vadászatról és halászatról, vitatkoztunk róla, és abban állapodtunk meg, hogy cserkésznek bizony csak a fénykép vadászat illik legjobban!

Délután 5 óra volt, amikor véget ért ez a szép nap. Azért olyan korán, mert hajtási tilalom volt, és ki-kí vonattal, autóbusszal, villamossal ment haza, a megszokott kényelmes autózás helyett. De mit nekünk cserkészeknek az autózási tilalom!

Edith, a Tengericsikó őrsből

Ui.

Kiscserkészeink nem voltak velünk ezen a portyán, de ők annál jobbat csináltak decemberben: betlehemeztek! Külön-külön az Ibolyák (lány-kiscserkészeink) és a Jaguárok (fiú-kiscserkészeink) egy-egy szombat délután magyar családokhoz mentek bölcsőskézni, illetve betlehemezni. Ez most először történt Stuttgartban, és óriási siker volt! A kislányokról küldünk pár fényképet; a fiúkat „csak” filmezték, így róluk nincs kép, de elhihetik: ugyanolyan helyesek voltak! Háromszoros „hú-j-haj-rá” Réka néninek, aki mindezt megszervezte és végre is hajtott!

Nóra néni

A LOS ANGELESI SZEMLE

Bodnár Gábor üv.elnök, közvetlenül európai útja előtt, a nyugati partokra látogatott, Los Angelesbe, ahol Ft. Horváth Benedek volt a házigazda — mint mindig, ezuttal is kitűnő! — elsősorban Tárnok László csapatparancsnokkal és Csoboth Tamással, a kaliforniai cserkészek főmegbízottjával tárgyalt.

Tiszti konferencia volt Los Angelesben, erről Gábor bá ezeket mondta a MCs szerkesztőjének:

– Öt kaliforniai csapat képviseltette magát, 40 résztvevővel, ami igen szép szám. A fiatalok domináltak, az ő szavukat hallottuk legtöbbször, ami külön öröm. Jó előadások voltak, különösen a fiatalok részéről és nívós hozzászólások.

Thierry Ákosék, minden magyar ügy támogatóinak rendezésében cocktail is volt, ezen résztvett a város magyarságának színe-java. A cserkészek népi táncokat adtak elő; szülői értekezlet is volt. Vasárnap a cserkészvezetők istentiszteleten vettek részt a Szent István templomban. Különben megragadó az ottani ökumenikus szellem: a katolikus csapatot reformátusok irányítják, református a parancsnok is: viszont a hollywoodi református egyház csapatának katolikus a parancsnoka.

Ridi emlékkönyvéből: Pálos Pistabá ri-asztja a segédtiszteket (Filmoreban).

A plébános úr izgult, azt mondta nem fog sikerülni. De amikor – karácsonyi éjféli mise előtt – felvonultak a lányok, tudtam, szép lesz és felejthetetlen ez a betlehemi játék. Sok és nehéz próba előzte meg, míg végül az összehozott gárda bemutathatta a „Mezőkövesdi bölcsőskét” – áhítattal. És a templom hívősege is áhítattal fo-

gadta. A 42. sz. Boldog Kinga leánycserkész csapat vezetői komolyan vették a gondolatot, és amikor a hívők is belekapcsolódtak a szép énekekbe, úgy éreztük: valami nagyot tettünk. Ujdonság volt a templom főoltára előtt a népi játék és bennünket jó érzés töltött el: adtunk valami szépet a Kisjézusnak.

Cseresznye

AZ ÉSZAK-AMERIKAI JUBILEUMI TÁBOR ÜGYÉBEN TAPOSTUNK TORONTÓBAN

Ugy gondoltam, hogy a gépen sokat beszélgetünk. Amire máskor nem jut idő. Alighogy a gép felszállt, Gábor bá csendesen elaludt. Az üv. elnök gyors egymásutánban harmadszor volt úton: a nyugati parton, Los Angelesben járt, aztán Európában, Bonnba a tiszti konferenciára „toppant be”, meglátogat-

ta a külföle európai városok cserkészcsapatait. Utána csak órákat töltött népes családja körében, alvásra sem igen maradhatott ideje.

Torontó repülőterén Jámor Lajos, a kanadai kerület parancsnoka várt, szállást is nála kaptunk: már is nyakig voltunk a „programban”. Gábor bá ausztráliai, dél-amerikai,

európai élményeiből adott elő színesen, világrészek cserkészéletét ismertette, „műsoron kívül” még a M.Cs. szerkesztője is beszélt. A hozzászólók helyi bajokat tártak fel. Elsősorban a szülők, de megmondták a véleményüket a cserészek is. Nyíltan és ügyesen.

Itt zárójelben meg kell jegyezni (és külön zárójelben: ez nem érdem!), hogy a torontói cserészek jóképűek, csinosak, öröm rájuk nézni. Bodnár Gábor tisztelgő látogatást tett a Szent Erzsébet egyházközség lelkészeinél, valamint a Jézus Szíve Népkegyények rend áldozatos lelkű magyar apácáinál is.

A torontói út igazi célja ez volt: előmozdítani a jubileumi nagy tábor ügyét. Ez jövőre kerül megrendezésre, Torontó közelében. Lajos bá rendezi meg, de a cserészeken kívül szüksége van a kanadai egyházak és társadalmi egyesületek segítségére. Elsősorban a torontóiakéra. Éppen ezért Jámor Lajos, az V. ker. parancsnoka zártkörű összejövetelre hívta meg az egyházak és egyletek képviselőit a Hyatt Regency szálloda egyik különtermébe, ahol Bodnár Gábor üv. elnök ismertette az elmúlt 30 év magyar cserkészmunkáját, az elért eredményeket, a jelenlegi helyzetet magyar- és világviszonylatban. Nagy lelkesedéssel fogadták a beszámolót, utána Forgách Péterné (Klári) adott átfogó képet a tavalyi iskolatáborról, melynek vezetője volt és ismertette az idevonatkozó új terveket, a meghívott közönség helyeslőleg tapsolt. A M.Cs. szerkesztője arra buzdította a jelenlevőket, hogy az észak-amerikai jubileumi tábor nagyarányú megrendezéséhez adják meg a szükséges erkölcsi és anyagi segítséget; példaként említette észttestvéreink hasonló táborát, melyen a kanadai kormány képviselői is megjelentek. Fontos, mondta, hogy a befolyásos magyarok vessék latba minden tekintélyüket: ennek a tábornak nagyarányúnak, imponálónak kell lennie, méltónak a magyar cserkészlet fejlődési fokához.

Minden jel arra vall, hogy a torontói egyházak, egyletek meg is adják a szükséges támogatást Jámor Lajos bának, erre tett ígéretet dr. Nagy György is, a Kanadai Ma-

gyarok Szövetségének elnöke, aki a tábor idején és helyén készül megrendezni a magyarok világkonferenciáját. Ily módon nemcsak a cserkészek, hanem általában a magyarok nagy találkozója lesz a Torontó környékén 1975-ben megrendezésre kerülő tábor. Reméljük,

hogy a kezdeti lelkesedés nem alszik el, hanem csak fokozódik.

Ugy volt, hogy a gyűlés után néhányan a „Csárda” étteremben vacsorázunk, Ferentzy Tibor tulajdonos (aki különben a Cserkész Nagytanács tagja) külön helyiséget bocsátott rendelkezésre. Nem marad-

tunk csak néhányan. Szakadatlanul nyílt az ajtó, tódult befelé az ifjúság, cserkészek és nem-cserkészek. Gábor bá egyszerre elfelejtette, hogy ő már keresztül-kasul cikázott a világban és ehhez illően fáradtnak is kellene lennie: a terem közepére perdült és vezetésével hosszan tartó népdalozás következett, sőt tánc is.

Magánügy igaz, de miért ne mondanám el? Ferentzy Tibor egy üveg Courvoisier-konyakot tétetett a M.Cs. szerkesztője elé, tudván, hogy ez a kedvenc itala. Viszont vacsora egyelőre nem volt. Arra sokáig kellett várni, mert kiváló Tibor barátunk nem volt elkészülve erre a külön „rohamra”, — de végül is pompás bécsi szeletet, pörköltet kaptunk, amitől a dalos-táncos kedv észrevehetően fokozódott. Olyan jó volt a multság, hogy László András, a Magyar Élet józanságáról ismert tulajdonos-főszerkesztője, vagy Hamvas József a KMSZ kitűnő főttkára is az utolsó pillanatig velünk maradt, — hogy csak két nevet említsünk. —*ribá*

Melbourne-i cserkészek egy ünnepélyen.

HÚSVÉTI KALAND

Húsvét hétfőjén a new-yorki Erős Gusztáv cscs. vezetőkarának egy része (az elevenebbje!) elindult locsolni. New Yorkban kezdtük, birkóztunk a forgalommal, de végül is sok ázott kislányt hagyva magunk mögött, piros tojással tömött zsebekkel elindultunk New Jersey felé, hogy ott is eleget tegyünk a magyar népszokásnak.

Nem nyújtom a történetet, — a lényeg az, hogy autóbuszra fanyalodtunk; felszálltunk egy Englewood felé induló buszra, amelyik belülről csak úgy búzlott: az egyik — valószínűleg részeg — utas hányt, ami meglehetősen elvette a jókedvünket. A cserkész segít, ahol lehet, elővettük illatos vízzel telt üvegeinket és meglocsoltuk a kellemetlen tocsát abban a reményben, hogy az utasok örök háláját érdemljük ki. De nem! Az egyik „tag” sértésnek vette a locsolást, állítólag neki is jutott belőle, szitkozódva szállt le és megfenyegetett: ő majd elintézi bennünket.

És valóban, amikor Englewood-on ki akartunk szállni, a busz mellé

húz teljes ünnepi kivilágításban egy rendőrkocsi, igazoltatni próbál bennünket, jókedvünket felháborítónak találja, betuszkol mindannyiunkat a kocsiba és néhány perc múlva az őrszobában voltunk. Fogalmunk sem volt, miért? Hacsak...

Az a bizonyos utas, aki sértődötten leszállt, hívta fel a rendőrséget és őrizetbevételünket kívánta, mert — állítólag — őt is lelocsoltuk.

Aztán teljesen megdöbbenünk. A rendőrök nem hitték el, hogy mi ártatlan népszokásnak hódolunk. Ellenkezőleg! Ugy vélték: valami huncut banda ez és jámbor emberek bosszantásában leli örömet. Neki-fogtunk a „mosakodásnak”. Kiraktuk az üvegeket és kezdtük magyarázni a magyar húsvéthétfőt... Eleinte falra hányt borsónak tűnt, de végre egy lengyel származású rendőrben motoszkálni kezdett valami a népszokásról, mintha ő is hallott volna valami effélet a szüleitől. Lassan sikerült valamennyi rendőrt meggyőzni. Kemény munka volt! Az egyik fekete rendőrnek még maradtak aggályai:

— Mire jó a piros tojás? Mit je-

lent? Miért adja a lány, ha meglocsolkák? Nem bolond dolog ez?

Volt még egy segédrendőr is, akit semmise győzött meg. Csak állt a sarokban és rázta a fejét. Mély meggyőződése szerint minden további szófecsérlésért kár, le kell csukni mindnyájunkat.

De a lengyel származású (magyar-lengyel közös határ?) jóindulatúnak látszott és felhívta két cserkész szüleit. Az aggódó szülők — benzint nem kímélve — meg is érkeztek. Ott találtak bennünket a rendőrökkel, amint vicceket meséltünk egymásnak. Tehát a hangulat sokat enyhült. De nem annyira, hogy szülői segédlet nélkül haza engedjenek. A lengyel származású sergént viszont megígérte, lebeszéli a feljelentőt, ne emeljen vádat ellenünk.

Nem is emelt, lebeszélés nélkül sem. Ugy látszik, dühe elpárolgott. Javaslom: húsvéthétfőn mindig vigyünk magunkkal többoldalas leírást a magyar népi szokásról. Esetleg az állami kormányzó aláírásával. Noha nem biztos még akkor sem, hogy a rendőrök elhiszik...

(zsédely)

CSERKÉSZBOLT

P. O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U. S. A.

*Magyar Cserkészszövetség Szabályai	.30
*Vezetőképzés Szabályai	.30
Cserkészkönyv I.	2.00
Cserkészkönyv I. kötve	5.00
Cserkészkönyv II.	2.00
Cserkészkönyv II. kötve	5.00
Cserkészkönyv III.	2.00
Cserkészkönyv III. kötve	5.00
Cserkészkönyv I-III. kötve	9.00
Leánycserkészkönyv	2.00
Leánycserkészkönyv kötve	5.00
Örsvezetői velemjáró	2.00
Örsvezetői velemjáró kötve	5.00
Örsvezetők tanácsadója	2.00
Örsvezetők tanácsadója kötve	5.00
Játékos és tábortüzi könyv	2.00
Játékos és tábortüzi könyv kötve	5.00
Fogadalomtétel „EMLÉKLAP”	.25
Magyar tankönyvek	
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	2.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem kötve	5.00
HAZÁNK: Olvasókönyv és magyar nyelvtan	6.00
Horváth F. és Kassai A.:	
Virágoskert: Olvasmányok a magyar irodalomból	.500
Gyöngyvirág, Muskátlí, Nefelejts, Rozmaring, Rózsa	
Tulipán és Viola népdalgűjtemények darabja	.60
Röpűlj páva I-III.	2.70

*nyomtatás alatt

Magyar Cserkész Hungarian Scout

A Hungarian youth magazine, published by Hungarian Boy Scout Association, Inc., a nonprofit organization. • Subscription: \$4.00 yearly.
Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Ferenc Koréh

SZERKESZTŐSÉG

Főszerkesztő: Koréh Ferenc
83 Grove Street
Englewood, N.J. 07631, U.S.A.

KIADÓHIVATAL

PO Box 68, Garfield, N.J. 07026 USA

Kiadóhivatali vezető:
Kerkay Lászlóné

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália: Taith Ferenc, 20 New Rd.
Oak Park, Vic. 3046
Európa: Padányi Erzsébet, Grundsteingasse 37/II., Wien, XVI. Aust.
Kanada: Jámor Lajos, 682 Northcliffe Blvd., Toronto, Ontario
Argentina: Linqistné, Demkó Andrea, Rawson 40-P.B. "E", Bs. As.
Brazilia: Piller Gedeonné, C.P. 8730, Sao Paulo
Venezuela: c/o Creole Petroleum, Győri István, Aptdo. 889, Caracas

HUNGARIAN BOY SCOUT ASS'N

P. O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Non-profit Org.
U. S. Postage

PAID

Garfield, N. J.
Permit No. 204

Mrs. Judith Novák
34 York Dr. Apt. 4B
Edison, N.J. 08817

PRINTED MATTER

Address Correction Requested